

فصل دوم

مرخصی بدون حقوق

ماده ۱۴- استفاده از مرخصی بدون حقوق مختص عضو رسمی است و موقوف به اختتام دوره

آزمایشی است و فقط در موارد زیر ممکن است: (۱)

۱- عضو هیأت علمی پس از استفاده از چهار ماه مرخصی استعلاجی سالانه به سبب ادامه همان بیماری یا ابتلاء به بیماری دیگر قادر به خدمت نباشد و بیماری او هم صعب العلاج تشخیص داده نشود.

۲- احتیاج عضو برای استفاده از مرخصی بدون حقوق به تشخیص دانشگاه مسلم شود.

ماده ۱۵- عضو هیأت علمی باید تقاضا نامه استفاده از مرخصی بدون حقوق را با ذکر علت و

مدت آن از طریق گروه مربوط به دانشکده یا مؤسسه متبوع ارسال نماید. دانشکده یا مؤسسه تصمیم لازم را در این باره اتخاذ و در صورت موافقت مراتب را به منظور صدور حکم مرخصی بدون استفاده از حقوق به کارگزینی دانشگاه پیشنهاد می نماید. (۲)

ماده ۱۶- در مورد احتساب مدت مرخصی بدون حقوق از لحاظ بازنشستگی و سوابق خدمت

مقررات مندرج در قانون استخدام کشوری مورد عمل خواهد بود.

۱- به موجب مصوبه بیست و چهارمین جلسه هیأت سه نفری جانشین هیأت‌های اماناء مورخ ۱۳۶۲/۱۲/۲۴ به وزیر علوم تحقیقات و فناوری اجازه داده شده است که در مواقع اضطراری با تأیید رئیس دانشگاه و یا مؤسسه مربوط و براساس ضوابط این فصل در خصوص مرخصی بدون حقوق اعضای هیأت علمی رسمی آزمایشی اتخاذ تصمیم و اقدام نماید.

۲- به موجب مصوبه دومین جلسه مورخ ۱۳۷۰/۱۱/۲ هیأت اماناء دانشگاه های عضو منطقه ۲ تهران اختیار موافقت با مرخصی بدون حقوق مازاد بر ۳ سال اعضای هیأت علمی به هیأت رئیسه دانشگاه تفویض گردیده است.